

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod nemških zaupnih mož v Pragi.

V nedeljo je bil v Pragi shod zaupnikov nemške liberalne stranke na Češkem. Šlo se je bilo kacij 300 zaupnikov, mej njimi več državnih in deželnih poslancev. Ta shod naj bi pripravil tla za bodoče državnozbornske volitve. Poročila na tem shodu so prevzeli samo neposlanci, najbrže samo možje, ki bi radi poslanci postali in so ta shod porabili, da svet izve njih sila malo znana imena.

Splošna pritožba na tem shodu je bila, kako vlada prezira Nemce, da nemški poslanci zastoj na Dunaju podpirajo vlado. Mislil bi bil kdo, da bodo govorniki vedeli povedati celo vrsto dogodkov, v katerih so se kratile Nemcem njih narodne pravice. Toda baš govori na tem shodu so pa kazali, kako malo so opravičene nemške tožbe o preziranju nemštva. Povedati so vedeli dva slučaja, reci v vsem dva slučaja, a še v teh dveh se Nemcem ni nobena krivica zgodila. Prvi slučaj se niti ne tiče Češke, pa tudi ne sedanjega vlada. To je osnova dvojezične gimnazije v Celju. Pri tej točki se je slišalo tudi nekaj ostrih zoper vse one liberalne poslance, ki se niso odločneje uprli osnovi tega zavoda. Res vprašati se moramo, kakšna krivica se je v Celju Nemcem prigodila? Za Slovence se je osnovala posebna gimnazija, kar je naravno, ker je celjski okraj skoro čisto slovenski. Nemcem se je pustila njih gimnazija, kakoršna je. Nemški otroci imajo torej isto priložnost omikati se, kakor so jo imeli poprej.

Druga pritožba je pa ta, da vlada ni bila dovolj hitro prepovedala shoda, katerega so namerali prirediti češki Sokoli v Toplicah na Češkem. Ta shod se pa niti vršil ni. Pa ko bi se bil tudi vršil, bi s tem ne bili Nemci nič prikrasani v svojih pravicah. Celó čudno je, da stranka, ki tako rada naglašala, da je liberalna, tako rada kliče policijo na pomoč.

Če se morajo taki slučaji porabljati, da se sploh more govoriti proti vladi, potem se mora pač Nemcem dobro goditi v Avstriji in Slovani si le moramo želeči, da bi se nam kedaj tako dobro godilo. Kako je pa pri nas Slovencih drugače! Pritožiti se imamo, da se slednji dan ruši nam v škodo narodna enakopravnost, da se nam ne dajo potrebne ljudske in srednje šole, da se nastavljajo slovenščine

nevešči uradniki po naših uradih. Ko bi hoteli navajati podrobnosti o krivicah, ki se nam gode, morali bi pisati celo knjigo.

Če tudi Nemci nimajo nobenega povoda pritoževati se, vendar so napovedali vladi najhujo opozicijo v državnem zboru, ako bode zlasti še nadalje koketovala z Mladočehi. Če so zbrani Nemci zares mislili na tako opozicijo, mi jako dvomimo. Hoteli so najbrž pokazati svojo odločnost pred volitvami. Če pa Nemci zares pojdejo v opozicijo, bodo le sami sebi škodovali. Vlada bode potem prisiljena, bolj ozirati se na druge stranke. Leta 1878. so liberalci onemogočili z opozicijo čisto nemško vlado in posledica je bila, da je prišel grof Taaffe in so se stvari za nemške liberalce neugodno zasukale. Ravno tako bode tudi sedaj, če misli liberalna stranka začeti boj proti vladi. Vrgli grofa Badenija ne bodo, a dosegli bodo, da bode grof Badenij vladal brez njih in proti njim. Pretenje levičarjev v vladnih krogih ni vzbudilo onega strahu, kakor so se nadejali govorniki na shodu v Pragi, temveč le pomilovalno smehljanje. Vladni listi nikakor ne odgovarjajo nemške levice od opozicije, temveč pišejo, da liberalci lahko store, kar hočejo. Vlada si bode pa drugje poiskala večine. Levica se bode le sama uničila, ako začne opozicijo iz tako ničevnih razlogov, kot je kaka sokolska slavnost. S tem se le močno osmeši.

Vladni listi pišejo popolnoma prav. S tem si levica ne bode nič pomagala, če se postavi na skrajno narodno stališče. S takim postopanjem bi le potrdila, da postopanje dosedanjih liberalnih voditeljev ni bilo pravo. To bi bila voda na nemško-narodni mlin. Govori na shodu v Pragi bodo nemško-narodni stranki lahko najboljšo orožje proti liberalcem. Nemški nacionalci bodo sedaj trdili, da so liberalci sami priznali, kako je njih stranka na Dunaju premalo branila nemške koristi.

Nemški liberalci menda ne spoznajo, da niso ob zaupanje pri narodu zaradi tega, ker so bili premalo nemški, temveč zaradi njih gospodarske politike in zaradi zveze z židi. V tem oziru pa praški shod ni sklenil nič premeniti politike, da celo izrekel se je za to, da bode branil enakopravnost državljanov, in pod to frazo se razumeva, da hoče braniti židovstvo. V gospodarskem oziru se je pa

na shodu spregovorilo samo nekaj fraz, ki so brez vsacega pomena. Zato smo pa prepričani, da ta shod ne bode ustavil propada nemške stranke, pač ga pa utegne še pospešiti. Tudi to jej ne bode pomagalo, da si je pridejala stranka novo ime, ter se bode imenovala „nemška napredna“ stranka. Samo novo ime ne bode nič pomagalo, treba je novih idej, spoznanja potreb časa, a v tem oziru je nemška stranka popolnoma nerodovitna in nepopoljšljiva, in zato jo doleti tak konec, kakeršnega si je zaslužila.

Govor delegata Višnikarja

v avstrijski delegaciji v Budimpešti dne 18. junija t. l.

Visoka delegacija! Oglasil sem se za besedo, da se na kratko bavim z rečjo, o kateri se je že opetovano razpravljalo tako v visoki delegaciji kakor tudi v proračunskem odseku.

Gre namreč za premeščenje garnizijske bolnice in vojaškega oskrbovališča z jednega najobljubnejših delov mesta ljubljanskega na mestno periferijo ali na kak drugi, v to svrhu primerni kraj mesta.

Rečena, skupaj držača se objekta sta na jedni strani glavna ovira razvoju mesta prav na dotičnem kraju, kjer bi se stavbinska delavnost mogla najbolj razviti, na drugi strani pa nikakor ne odgovarjata svrham, katerim sta namenjena.

Vsled tega se poteguje mestna občina ljubljanska že nekaj desetletij za to, da bi se premetili ti dve, sicer zelo slabi poslopji iz mestnega središča, a doslej ni to imelo zaželenega uspeha.

Vojaška uprava se ne kaže naklonjeno in dobrohotno mnogim prošnjam in tudi prav primer-nim ponudbam mestne občine glede teh poslopij.

Mestna občina je v zadnjih desetih letih mnogo storila za asanacijo mesta. Z velikimi žrtvami je napravila izvrsten vodovod in preskrbela mesto z najboljšo pitno vodo ter na željo visoke vojaške uprave zgradila veliko, vsem modernim zahtevam odgovarjajočo vojašnico za pešake. Tudi dežela kranjska je sezidala veliko vojašnico za domobrance v Ljubljani.

Vojaško skladišče in bolnica sta pa v tako

Listek.

Na dnu morja.

Novojorški bogataši so se že vsega naveličali. Nobena stvar jih ni več mikala, nobena zabava jim ni ugajala. Sedaj so si izmislili nov šport, kateri je pa tak, da utegne postati največje važnosti za znanost, a tudi za praktično življenje.

Rečeni, vseh užitkov prenasličeni bogataši so ustanovili društvo, kateremu je namen, gojiti doslej povsem neznan genre zabave s katerim se zlasti imoviti krogi do sedaj niso pečali. Društvo so krstili „družba potapljalcev“ in zložili prav lepo svoto v društveno prvo svrhu: preiskati dno morja in sestaviti de viso zemljevid morskega dna na ameriškem obrežju.

Razni angleški in francoski listi so te dni obširno razpravljali o poročilih, katera je „družba potapljalcev“ poslala londonskemu geografičnemu društvu. Celó Angležem imponira novo-jorških bogatašev najnovejši šport. In kaj bi jim ne! Kdor prečita poročilo v londonskih listih, tistemu se zdi, da čita kak roman Julesa Vernea. Po uspehu prvega izleta „družbe potapljalcev“ ni dvomiti, da

izgubi tekom nekaj let morje, ta živa neskončnost, kakor jo zovejo pesniki, vso svojo tajinstvenost, da se razkrijejo ljudem vse njegove skrivnosti in to vsled novih naprav za potapljanje.

Potapljalne priprave so že star izum. Že začetkom osemnajstega veka so se izumile razne take priprave, katere so omogočile, da se je potapljalet podal na dno morja in se tam nekaj časa mudil. A vse te priprave so bile jako oskodne in je nevarnost za potapljalca bila sila velika.

Pred kacimi petdesetimi leti so se te priprave znatno zboljšale. Dandanes so mogoča že vsa dela na dnu morja. Potapljalet obleče posebno, nepremoljivo obleko, na glavo dene od kovine narejeno pokrivalo, v katerem so stekla, da vidi skozi nje, dočim se mu po posebni pripravi dovaja zrak z ladje. Dotični potapljalet se poda brez strahu na dno morja, samo njegova prostost je jako omejena, ker se ne more svobodno gibati. Odvisen je od ladje, katera mu po kavčukovi cevi daje svežega zraka, vrh tega pa mora na dnu morja hoditi tja, kamor vozi ladija. Ta velika ovira je doslej onemogočila vsako resno in temeljito preiskavanje morskega dna.

„Družba potapljalcev“ v Novem Yorku rabi za izlete na dno morja nove, znatno zboljšane priprave, katerih pglavitno svojstvo je to, da je potapljalet od ladje povsem neodvisen, da gre lahko kamor hoče. Potapljalet nosi na hrbtu vojaškemu telečaku podoben reservoir, v kateri se je stisnilo toliko zraka, da zadostuje za več ur. Na gorenjem koncu tega reservoirja je narejena mehanična priprava, katera skrbi, da uhaja zrak povsem normalno, kakor je potrebno za dihanje. Od reservoirja sta napravljeni dve kavčukovi cevi, katerih jedna dovaja sveži zrak, druga pa odvaja izdihujeni. S pomočjo tega komprimiranega zraka se mora potapljalet dve ali tri ure muditi na dnu morja. Če še dostavimo, da si more potapljalet z Ruhmkorffovo električno svetilko razsvetljevati pot na dnu morja in da torej vse vidi, kar je krog njega, si je lahko misliti, s kako unemo se je „družba potapljalcev“ lotila novega športa.

„Družba potapljalcev“, komaj ustanovljena, je takoj priredila izlet na dno morja, kateri se je sijajno obnesel. Pri Neu-Jerseyu je šlo trideset potapljalcev v morje. Ostali so na dnu dobri dve uri in naredili kakih šest kilometrov dolgo pot. Prinesli

derutnem stanju, da njiju odstranitev zahteva že dostojnost.

Starodavni poslopji sta zlasti po potresni katastrofi leta 1895. postali skoro podrtiji. Nadstropje pri skladišču — v katerem so se, kar je bilo jako neprimerno, nastanjali tudi bolniki, dočim je spodaj pekarna — se je moralo podreti in tako pristriženo poslopje se je provizorno pokrilo.

Pri tej priliki moram konstatirati, da je visoka vojaška uprava o potresu dala težko zadetemu mestu takoj vojaštvo na razpolaganje in da je isto pri pomočni akciji znatno sodelovalo. Izvršuje prijetno dolžnost izrekam za to podporo v imeni mesta ljubljanskega visoki vojaški upravi najtoplejšo zahvalo. Prosim samo, naj bi vojaška uprava tudi za mesto vitalnemu vprašanju, o katerem je govor, bila naklonjena.

Bolniško poslopje ne odgovarja niti najskromnejšim zahtevam niti po velikosti, niti po stavbeni uredbi. Če so se bolni vojaki le za silo stlačili v te prostore, kadar so bile sanitarne razmere ugodne, dovoljujem si vprašati gospoda vojnega ministra, kaj bi se zgodilo v slučaju kake večje epidemije ali v slučaju vojne?

Prav blizu garnizijske bolnice sta oba prva hotela ljubljanska in novo poštno poslopje. Vrh tega se bode že v prihodnjem letu, tik za bolničnim vrtom gradilo veliko gimnazijsko poslopje. Mej temi poslopji pač ni primerno mesto za bolnično podrtijo, torej je le te odstranitev nujno potrebna tudi iz sanitarnih ozirov.

Tudi dežela kranjska je iz enakih nagibov premestila iz mesta civilno bolnico, dasi je stala na dosti ugodnejšem mestu, nego stoji vojaška, in je zgradila novo moderno bolnico, katera je veljala menda 700.000 glđ.

Za vojaško skladišče bi bilo najprimernejše mesto v bližini vojašnice za pešake in blizu južnega kolodvora. Tudi primernih in razmeroma cenjenih stavbišč za bolnico ne primankuje, vprašanje pa je, bode-li te ugodne razmere še dolgo trajale.

Mestna občina je pripravljena storiti v tem oziru znatne žrtve in je vojaški upravi gotovo stavila ugodne pogoje. Ne mislim navajati posamičnosti dotičnih pogajanj, saj so visoki vojaški upravi natančno znane.

Končno si dovoljujem naglašati, da se splošno priznava potreba, premestiti povsem nezadostujoči in razdrti poslopji z najbolj frekventiranega dela mesta in da je to nujno, nerazumljivo pa je, zakaj se ta nujna stvar ne dožene. Dovoljujem si zategadelj, visoko vojaško upravo nujno prositi, naj hudo zadeti ljubljani izkaže svojo blagonaklonjenost s tem, da vzprejme dotične ponudbe mestne občine in rešeni poslopji premesti. Upam trdno, da se to zgodi.

V Ljubljani, 2. julija.

Nemški Schulverein je v veliki denarni zadregi. Treba mu bode zaradi tega opustiti tri šole v praški okolici. V te šole so hodili največ češki otroci. Schulverein nakrat dotičnih šol ne more zapreti, temveč se še obrača do praških Nemcev, da bi jih sami vzdrževali in jim hoče dajati v ta namen še 5000 glđ. letne podpore. Praški Nemci pa niso posebno radodarni in bode le težko te šole

so soboj mnogo jako bizarnih rastlin raznih vrst, mej njimi tudi takih, katere so bile doslej povsem neznanе. Botaniziranje na dnu morja utegne pač biti dokaj zanimivejša, nego botaniziranje na Šmarni gori ali v mestnem logu ljubljanskem.

Novojorški potapljalci poročajo tudi, da so našli velikansko ostrigo, katere pa niso mogli soboj ponesti, zaradi nje težkote; dolga je bila kakih 60 centimetrov, težka pa vsaj 50 kilogramov.

Listi tudi popisujejo obleko pogumnih novojorških potapljalcev. Oblečeni so bili v obleko od kavčuka, narejeno iz jednega kosa. Ta obleka je povsem nepremočljiva in vzdrži največji pritisk. Hlače so narejene skupno s suknjo in z obutalom, katerega podplati so od svinca. Na prsih je imel vzak potapljalca oklop, narejen od aluminija, da voda ni stiskala prsi. Rokavi se končajo v rokavice, katere so narejene tako, da je vsak prst lahko pregibati.

Potapljalci so se s svoje prve ekskurzije vrnili oduševljeni in pridobili mnogo novih prijateljev. Navdušenje za ta novi šport je v Novem Yorku veliko in ni dvoma, da se udomači tudi drugod.

ohranili. Židje so se naveličali podpirati nemške naprave, nemški nacionalci pa samo kriče in ničesa ne dajo. Za temi šolami pač pridejo še druge, ki se bodo morale opustiti. Čuditi se pa ni, da darovi za „Schulverein“ več ne pribajajo v tako obilni meri, kakor so sprva, kajti ljudje spoznavajo, da njegove šole niso potrebne. Za nemško šolstvo se že povsod dovolj skrbi.

Kreta. Kristijani na Kreti zahtevajo, da sultan imenuje kristijanskega guvernerja in sicer kakega moža, katerega mu bode priporočil grški kralj. V to pa sultan ne bode privolil, ker to bi bil znaten korak k zjedinenju Krete z Grško. Grška bi gotovo priporočala za guvernerja le take moža, ki bi delali za zjedinenje Krete z Grško. Da bi pa novemu guvernerju nikdo ne delal ovir, naj se pa odpravi vojaški guverner. S Krete naj se odpravijo vsi turški vojaki in za varstvo dežele naj se nabere domača milica. Če se vse to izvede, bode kmalu turška oblast na Kreti sama senca. Kristijani mislijo v kratkem organizovati svojo vlado. Turki pa naj se pogajajo potem s to ustaško vlado, če hočejo. Z narodnim sobranjem se tako pogajati ne morejo, ker se ni sešlo.

Francoska vlada nima že posebno ugodnega stališča. Kmalu se jej utegnejo omajati tla. V Parizu napreduje opozicijski duh, kot je proti koncu meščanskega kraljestva ali proti koncu cesarstva. Opozicija se pa ne obrača le proti vladi, temveč tudi proti predsedniku republike. Te dni je bila petdesetletnica „lige javnega pouka“. K tej slavnosti sta prišla predsednik Faure in učni minister. Slavnostni govor je pa imel Bourgeois. Bivši ministerski predsednik je z ostro ironijo napadal vlado. Zbrani profesorji in učenjaki so mu pa pritrdjevali. Videlo se je, da vlada v Parizu nima več najvišje inteligence na svoji strani. Na njeni strani je samo veliki kapital. Mnogo upliva je pa vlada zgubila, ker se je preveč približala monarhistom.

Pruski trgovinski minister Berlepsch, ki je odstopil, ni imel največjih nasprotnikov mej liberalci, kakor bi kdo sodil, temveč onemogočili so ga konservativci. Kakor v Avstriji, tako so tudi v Prusiji konservativci iznašli krščanski socializem. Ko je pa vlada resno začela delati na izvršenje socialnih reform, so pa vsi konservativci se potegnili za interese delodajalcev. Krščanski socialisti so bili le tako dolgo, dokler tega niso čutili njih žepi. Ravno tako je tudi v Avstriji. Nekateri veleposessniki, ki so še nedavno radi govorili o krščanskem socializmu, ko je pa šlo za zboljšanje stanja in varnosti rudarskih delavcev, so pa ti možje vselej nasprotovali, celo pobožni grof Falkenhayn ni nikdar pokazal srca za delavce.

Nemški državljanski zakonik. Nemški državni zbor je odklonil predlog Roonov, da se morejo zakoni skleniti s cerkveno poroko ali pa pri stanovskem uradu. Ta predlog daje torej popolno svobodo, a zanj je glasovalo le 33 poslancev. Katoliški centum torej zanj ni glasoval, če tudi bi se jedino z njim omogočila cerkvena poroka. Klerikalci bi radi, da dobi zopet cerkev popolno oblast v tej stvari v roko. Seveda to še ne bode tako hitro. Civilnega zakona še niso skoro v nobeni državi odpravili, kjer je bil vpeljan in ga tudi v Nemčiji ne bodo. Jedina pot za njegovo odpravo je bil Roonov predlog. Večina ljudij bi potem se poročila v cerkvi, samo kjer bi duhovščina delala kake ovire, bi se zakon sklenil civilno.

Kako naj se organizujejo slovenski kolesarji?

II.

Vse kolesarje naj bi družila: Zaveza slovenskih kolesarjev, koje vodstvo bi jedenkrat za vselej bilo v Ljubljani, kot duševnem in zemljepisnem središču Slovencev. Namen zavezi bi bil, skrbeti za dirke na lastnem dirkališču, na katerem bi slovenski kolesarji dostojno tekmovali z drugimi kolesarskimi društvi tujih narodnostij. Imeti več dirkališč bi bila pač gola potrata, ne glade na to, da pila število udov tega ne pripušča. Skrbeti pa bi se moralo, da bi slovenski kolesarji kolesarstvo gojili kot šport in bi svojega dirkališča ne prepustili raznim spekulacijam, ki idejo le izkoriščajo v svoje osebne materijalne namene. Slovenski kolesar naj bi si štel v sramoto, dirkati kakor preganjana žival, radi tega, da dela reklamo za svoje kolo, temveč, dirkalo naj bi se le za to, da se pokaže moč in vztrajnost posameznikov toda v gotovi meri, nikakor pa ne pretirano. Slovenski kolesar naj ima svoje kolo sebi v krepilo in razvedrilo, nikakor pa naj se ne spušča v otročje in škodljivo dirkanje, samo radi tega, da 1/4 sekunde prej doseže

svoj cilj nego drugi. Kajti pri takem dirkanju nima društvo nikakega haska, ker pravi športsmen ne bo gledal v kolikih sekundah prileti na svojem izletu v določeni kraj, temveč skrbel bo, da mu bo kolo v zabavo in veselje, ne pa v kvar. Tudi tega naj nihče ne misli, da je ono kolo boljše, na kojem je kolesar prejel preteklet gotovo daljavo, od onega, na kojem je delj vozil. To so škodljivi nazori, ki so že marsikoga oparili gmotno in telesno.

Vez, ki naj bi slovenske kolesarje v „Zavezi“ naj bolj vezala, naj bi bil skupen, dobro urejevan „Slovenski kolesar“. V njem naj bi kolesarji opisovali svoje dogodke na različnih potovanjih, opisovali naj bi izkušnje, ki so si jih nabrali pri rabi svojih koles, opisovali naj bi nove iznajdbe v tej stroki; priobčilo bi se lahko kratke humoreske in povesti, in na zadnji strani društvene stvari. Tak list bi bil v čast kolesarjem in vsem Slovincem; list pa je mogoč le tedaj, če se združijo s svojimi prispevki vsi kolesarji v zgoraj omenjeno „Zavezo“. V „Zavezinem“ odboru naj bi bili izkušeni, zanesljivi kolesarji, ki naj bi lahko svetovali vsakemu, če bi potreboval njih pomoči. Pomoči pa je potreben posebno kolesar na deželi, ki je sam, oddaljen od mesta. „Zaveza“ naj bi pomagala posameznikom s svetom pri kupovanju kolesa ali pa tudi pri prodaji. Zanesljivim vozačem kupila bi „Zaveza“ kolo per cassa, a njemu ga oddala na obroke brez lastnega dobička; poslednje seveda bi bilo moči le tedaj uresničiti, ko bi imela „Zaveza“ že nekaj glavnice. „Zaveza“ naj bi skrbela, da se izdajo ali v društvenem glasilu priobčijo opisi potij in daljav po naši domovini, odnosno tudi daljša ture v tujino. Take opise izpopolnjevale naj bi slike, posebno pa karta v profilu (glede cest). „Zaveza“ naj bi dajala sveta in pomoči kolesarjem tudi v v pravnem oziru, ker ima večkrat vozač sitnosti z ljudmi in organi, kojim nasproti se ne ume uspešno braniti. Tako bi naštel lahko mnogo drugih točk, koje izvrševati bi bila naloga „Zaveze“. Vse delovanje naj bi se v pravih natanko določilo, posebno pa skrbelo, da so odborniki odkriti in nesebični možje.

Taka zaveza, koje sedež bi bil v Ljubljani, bi uspešno delovala, ker ima momente, ki so posamezniku v resnici koristni. Dandanašnje pa kolesarske družbe donesajo vražje malo, oziroma nič haska, nasprotno, še sitnosti napravijo človeku, ker ga večkrat preveč vežejo v prosti vožnji; kolesar na deželi pa sploh ne ve, čemu da je ud.

Vsako društvo le tedaj živi, če ima za življenje potrebe materijalne točke, to je če ima kolesar od društva kako korist. Biti v društvu pa le za to, da posim znamenje in nisem „divjak“, je smešno.

Slovensko Sokolstvo.

„Ljubljanski Sokol“. Pretekli ponedeljek so priredili telovadci svoj II. popoldanski izlet v ljubljansko okolico. Na prvem izletu se je vadilo pravilno korakanje v pohodnih tvorbah, drugemu je bila namen vadba korakanja v čelni vrsti in premen bočnih vrst čelno in bočno v čelne vrste. Te vaje so se urile poldrugo uro na vojaškem vadišču. Tako dolgo strumno stopanje pa ni utrudilo vrlih telovadcev. Dokaz tega so proste vaje in skupine, katere so z velikim veseljem in brez vsacega znamenja utrujenosti izvajali telovadci po kratkem odmoru, in okrepcavši se v krčmi „pri sedmici“, na pripravnem travniku zadaj gostilne. Točno ob 1/2 9., kakor je bilo določeno, so po ravno isti cesti kakor prej, namreč ob južni železnici, odšli v štiristošte združeni Sokoli krepkih korakov proti domu. Ob veselih popevkah, izmenjevanjih po očnih zvokih Sokolskih rogov, so dospeli proti 1/4 10. do mesta in se razšli, v zvestisi koristno in pametno prežitega dne. — Prihodnjo nedeljo bo III. popoldanski izlet v Škofljico, tje in nazaj seveda peš.

Spletski „Sokol“ je oni dan o priliki odkritja spomenika Tomasea v Šibeniku s svojim lepim in mnogoštevilnim nastopom vznemljal občno pozornost. Sokolska četa s starosto na čelu je štela 80 članov, javne telovadbe se je popoldne udeležilo 20 telovadcev. Ob zvokih sokolske koračnice „Lvi silou“, so stopili telovadci v rdečih srajcrah in čepicah s peresom na meter visok oder. Po kratkem raju se je ustopilo v krog 16 telovadcev, 8 zunaj, 8 znotraj, 4 so ostali na odrovih konceh, da po potrebi namestijo telovadce, izvajajoče igro z meči, nazvano „spletska mareška“. Vsak telovadec je bil oborožen z dvema mečem, krajšim v levici, daljšim v desnici. Na dano znamenje so pričeli Sokoli z igro in ob godbi izvajali seke v vseh možnih smerih. Vaje so bile izvedene popolnoma brez napake in je izvestno bilo treba zanje mnogo vadbe. Moral je biti to diven pogled na 32 križčih se mečev in na mesto in stoj vedno menjajoče igralce. S to javno telovadbo je pokazal spletski „Sokol“, da ne spi, ampak da verno spolnuje svojo nalogo.

Slovstvo. Sbornik Sokolsky. Ta vsega priporočila vreden, lično vezan koledar izhaja že 13 let in prinaša poleg koledarskih stvari, spise sokolske in telovadske vsebine. Izdaja ga A. V. Práger, načelnik Tyršove župe v Kolínu. Letošnji „Sbornik“ obsega 225 strani in stane 80 kr. Posvečen je

Karlu Vaničku, najpopularnejšemu sokolskemu pisatelju na Češkem, ki že dolgih 15 let deluje neumorno v prid in razvit sokolske stvari. Med daljšimi članki navajamo tu dr. Scheinerjev „Přehled činnosti sokolske za rok 1895.“ Lanské leto se je ustanovilo 64 novih sokolskih društev. Koncem leta 1895 je bilo na Češkem 329, na Moravskem 85, na Šleskem 5, na Dunaju 5, v Gradcu 1, skupaj 425 čeških sokolskih društev. V članku „Tři návrhi“ predlaga A. V. Práger mej drugim, da naj bi se vsakih 5 let prirejali vsesokolski izleti v večjih, ne samo čeških, temveč tudi drugih slovanskih mestih, kakor v Ljubljani, Krakovu, Zagrebu, Zadru itd. S tem bi se gojila slovanska vzajemnost in bi nastalo živahnejše gibanje v snovanju sokolskih društev, csobito na Jugoslovanskem.

Popravek. V sobotnem „Slovanskem Sokolstvu“ se je po neljubi pomoti, izpustil cel stav. Konec tretjega odstavka naj se glasi tako: „Ampak pokazati je „Sokolu“, koliko se je izuril v skupnih, to je redovnih in prostih vajah, s katerimi se je, rekli bi, spopolnil telovadbeni sestav ljubljanskega „Sokola“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. julija.

— **(Pomožni odbor ljubljanski)** je imel včeraj dopoldne v mestni dvorani svojo zadnjo sejo, katere se je udeležil tudi odborov častni predsednik gosp. baron Hein in njega namestnik gosp. Detela. O odborovem delovanju je poročal dvorni svetnik g. dr. Račič. Odbor je nabral 72.788 gl. 3 kr. darov, troškov je pa imel 1887 gl. 37 kr. Ker je odbor dobil v dar nekaj slik, priredi posebno loterijo na korist oškodovancem po potresu in je v ta namen volil poseben komite. Dež. predsednik in dež. glavar sta se odboru zahvalila za vrlo delovanje, zahvala se je pa izrekla tudi blagajniku g. Luckmannu in načelniku, dvornemu svetniku g. dr. Račiču.

— **(Društvo „Narodni dom“)** Upravni odbor društva sklicuje po § 7. društvenih pravil občni zbor za soboto 11. dan julija točno ob polsedmih popoldne v malo dvorano društvenega poslopja. Na dnevnem redu je: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev upravnega odbora. 7. Volitev pregledovalnega odseka. 8. Posameznosti. — Ker je treba za sklepčnost navzočnosti tretjine opravičenih glasov, želeli je mnogobrojne udeležbe, h kateri gospode društvenike najljubnejše vabi upravni odbor.

— **(Društvo „Pravnik“)** bode imelo danes zvečer v čitalničnih prostorih shod.

— **(Učiteljska konferenca)** Danes dopoldne vršila se je v mestni dvorani okrajna konferenca učiteljev slovenskih in slovensko-nemških ljudskih šol ljubljanskih. Župan Hribar, ki se sedaj mudi na Dunaju, je konferenco telegrafično pozdravil.

— **(Dež. predsedniku baronu Heinu)** je občinski odbor budanjski danes po posebni deputaciji kot budanjskemu častnemu občanu dal vročiti krasno diplomu.

— **(Pričetek elektrotehniških del)** Včeraj došel je z Dunaja od obč. sveta ljubljanskega za elektrotehniška dela imenovani inženir g. Schlauf, ki bode vodil pripravljala dela za to napravo. Uradnje v I. nadstropju mestne hiše (poleg mestne davnarije in blagajne.) Ostala dela izvrševala se bodo začasno v barakah „na ledini“.

— **(Petdesetletnica „Alojzijevejšča“)** se je praznovala včeraj jako slovesno z veliko akademijo, katera se je pod vodstvom g. A. Foersterja priredila v tem zavodu in katera je jako dobro uspela.

— **(Novo društvo.)** Kakor se nam poroča, je deželno predsedstvo potrdilo pravila novo osnovanega društva „Zaveza ljubljanskih meščanov, hišnih posestnikov, samostojnih trgovcev in obrtnikov“ s sedežem v Ljubljani. Namen novemu društvu je, „varovati in braniti meščanska prava hišnih posestnikov, trgovcev in obrtnikov ter podpirati svoje člane v vseh zadevah javnega življenja“. Kot sredstvo, da se ta namen doseže, navaja § 3. društvenih pravil mej drugim pisarno za brezplačno pravno in finančno posredovanje in posredovanje glede stanovanja, službe, dela itd. Bomo videli, če bo kaj kruba iz te moke.

— **(Vrtni prostor „Narodnega doma“)** pred in za poslopjem bode dal odbor tekom tega in prihodnjega meseca spravati, zasaditi in s primerno ograjo obmejiti, tako da bode do otvoritve

tako dela v poslopju, kakor ona zunaj njega do cela dovršena.

— **(Uvaževanja vreden migljaj)** Piše se nam: Dne 6. julija t. l. se bo na javni dražbi prodajala hiša rajnega Fr. Slovše po domače Selana, na Poljanski cesti št. 41 ali na Žitnem trgu št. 3 pri sv. Petra mostu v Ljubljani. Ta hiša je bila po potresu hudo poškodovana in je komisija določila, da se mora podreti ter se vsled regulacijskega načrta ne bo ondi več nova zidala. Ker je gotovo v interesu vsega mesta, največ pa Poljančanov, da ne pride ta prostor v roke kake privatne osebe, bilo bi gotovo jako umestno, da kupi to hišo občina, zlasti sedaj na dražbi; kajti nobeden posameznik bi je pozneje ne oddal za to ceno, za katero se lahko sedaj dobi.

— **(Slavnostni večer.)** katerega priredi pevsko društvo „Slavec“ na čast „slovenskim narodnjakinjam“, vršil se bo v soboto 4. julija na vrtu in v stranskih prostorih hotela „Lloyd“ s prijaznim sodelovanjem režiserja gospoda R. Inemanna. Godba c. in kr. pešmolk Leopolda II. kralj Belgijev. 1. Petje: 1. Förster: „Samo“, zbor s čveterosplovom; 2.) Sachs: „Pozdrav majniku“, zbor; 3.) Volarič: „Domovini“, zbor s tenor in bariton samosplovom ter s spremljevanjem orkestra; 4.) Nedvč: „Venec slovanskih pesmi“, veliki zbor. II. „Narodnjakinjam“, prolog, spisal g. E. Gangl, govori g. R. Inemann. III. Godba svira 12 komadov. Ve selica vrši se v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstopnina 40 kr., dame so vstopnine proste. Z ozirom na blag namen ve selice, se veledušnosti ne stavijo meje. Za slučaj neugodnega vremena bode veselica prihodnjo soboto dne 11. julija.

— **(Št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda)** priredita v proslavo slovanskih blagovestnikov v nedeljo, dne 5. julija 1896. leta na vrtu Hafnerjeve restavracije na sv. Petra cesti št. 47 veliko svečanostno vrtno veselico. Iz posebe naklonjenosti sodelujejo: častiti gospod Ivan Ruštan, učitelj mestne nemške deške šole; slavni moški čveterosplov „Ilirija“; slavni tamburaški zbor ljubljanskega „Sokola“ in slavni pevski zbor „Slavec“. Vzpored: 1. Nagovor predsednika podružnice, prečast gospoda Martina Malenška. 2. Jenko-Katkič: „Naprej!“ koračnica, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 3. I. Bartl: „Danici“, tamburaški zbor, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 4. Volarič: „Moja domovina“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 5. „Slavnostni govor“, govori glavne družbe blagajnik, državni poslanec, prečastiti gospod Anton Koblar. 6. „Čveterosplov“, prednaša čveterosplov „Ilirija“. 7. pl. Zajc pl. Farkaš: „U boj“, koračnica, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 8. Bendl: „Svoji k svojim“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 9. Sim. Gregorič: „Blagovestnikom“, deklamacija, deklamuje gosp. Ivan Ruštan. 10. „Čveterosplov“, prednaša čveterosplov „Ilirija“. 11. Milutin pl. Farkaš: „Sarafan“, tamburaški kvartet, udarja tamburaški zbor „Sokola“. 12. Sachs: „Pozdrav majniku“, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 13. Mijo Majer: „Hrvatsko narodno kolo“, tamburaški zbor, prednaša tamburaški zbor „Sokola“. 14. Foerster: „Samo“, zbor, izvršuje pevsko društvo „Slavec“. 15. V. G. Brož: „Molitva mornara“, fantazija, brač l. solo z varijacijami, zbor, prednaša tamburaški zbor „Sokola“. 16. Milutin pl. Farkaš: „Karišek hrvatskih narodnih pesmi“, zbor, prednaša tamburaški zbor „Sokola“. Ustopnina za osebo 20 kr. Preplačila se bodo hvaležno sprejemala. Začetek veselice ob 7. uri zvečer.

— **(„Slovensko planinsko društvo“)** je začelo dne 15. junija staviti Triglavsko kočjo na Kredarici. Avgusta meseca bo slovesna otvoritev, katere se udeležijo tudi bratje Čehi in Hrvatje. Otvoritev nove kočje v Vratih bode v četrtek dne 9. julija t. l. ob devetih zjutraj. Oihod iz Ljubljane z opoločnim vlakom ob 12 uri 5 minut, prihod na Dovje-Mojstrano ob 2. uri 35 minut; odtod ob 5. uri zjutraj po kolovozni poti mimo Peričnika ob vodi Bistrici do kočje v Vratih. Hoje do kočje je 3 ure. Voz za dve osebi stane 3 gl. Povratek z Dovjega z večerim vlakom ob 6 uri 27 minut, prihod v Ljubljano ob 9 uri 4 minute. Jedil in pijače bo ta dan dovolj dobiti v koči. Od nove kočje „Slov. plan. društva“ je prediven razgled na celo vrsto gorskih velikánov. Ob njej se razprostira velik travnik in lepa šuma, prav blizu pa izvira dva bistra studenca in stoji pastirski stan, kjer dobiš mleka in sira. Za vse ugodnosti in prijetno zabavo pri otvoritvi je poskrbljeno. Kdor le utegne, naj se udeležijo lepe slavnosti, ki se bo vršila te dan pod našega Triglava vrhovi konec veleromantične doline Vrat.

— **(Izgubljene reči.)** Tekom meseca junija bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene sledeče izgubljene reči: Šest denarnic s skupnim zneskom 276 gl., zlata ura z verižico, dve srebrni uri z verižico, zlata zapestnica z diamanti, zlati naočniki, zlat obroček, srebrna zapestnica, zlat medaljon, dve srebrni verižici, zlat prstan z ametistom.

— **(Najdene reči)** Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca junija zglašene, oziroma oddane sledeče najdene reči: Dve denarnici s skupnim zneskom 11 gl., 41 kr., dve zlati uri z verižico, zlata zapestnica, srebrn obroček, sedem denarnikov, dva solnčnika, ženska obleka, plašč, vreča

moke, naočniki, vrečica orehov, vrhna suknja, mantila, črn klobuk in jedna blazina.

— **(Ljubljana)** je vsled zadnjega deževja in nalivov narasla za 1.20 m.

— **(Z Barja)** se nam piše: Z daem 1. julija se je pri šoli napravila pisemska nabiralnica. Ta ima zvezo s poštam v Ljubljani in na Igu. Zjutraj se prinese pisma iz Ljubljane, zvečer pa pošljamo svojo korespondenco tja. S tem se je odpravil nedostatek, da so morali Barjani sami v mesto hoditi po pisma. Mej drugimi faktorji ima zaslug v tej stvari tudi naša mestna občina, katera je prevzela troške za razne reči. — Sedanje vreme je silno neugodno za košujo. Letos itak ni mnogo mrve, a še te ni mogoče pod streho spraviti. Vsled vednega deževja so vode na Barji zelo narasle in odnesle mnogo pokošene mrve. Kar je ostalo, gnije po travnikih. Krme bo letos jako malo.

— **(Ploha in sneg.)** Vsled včerajšnje plobe in mej njo nastale burje preteklo noč palo je po kamniških planinah obilo svežega snega.

— **(Zanimiva kazenska obravnava)** se bo vršila dne 16. julija pri okrožnem sodišči v Novem mestu. Obtoženi hudodelstva goljufige sedeli bodo na zatožni klopi: leskovski dekan in župnik dr. J. Štrbenc, njegova kuharica, leskovski mežnar V. Kselj in le-tega žena.

— **(Voda v zemljo udrila.)** Pri Mleščevem v občini Gorenjavas v litjskem okraju je dne 26. junija ob polu sedmih zjutraj se udrila struga Višnjice, podkopana po podzemeljski vodi. Nastala je dva metra široka votlina, v katero se je zgubila voda. Votlina je bila precej globoka in je imela podzemski odtok. Z bobnenjem je tekla voda v njeno globočino. Vsled tega je bilo šest mlinov in jedna žaga in mnogo vasij v daljavi 10 kilometrov do iztoka Višnjice v Krko zgubilo vodo. Še le po večurnem delu so zamašili za silo odprtino toliko, da tča voda po površini. Popolnoma trdno pa bodo odprtino mogli še le zamašiti, ko se voda zmanjša. Sedaj, ko se ve, kakšen je podzemeljski svet, bode morda mogoče vodo, ki včasih preplavlja njive in travnike, izpeljati pod zemljo.

— **(Najden mrtvec)** V Moščeniku pod Savo so našli v nedeljo popoldne otroci že močno zginito moško truplo v necem grmovju. Ponesrečenec je prileten, precej dobro opravljen tujec. Pri sebi ni imel nikacih listin, niti denarja. 17. p. m. se je potikal po Savi, pripovedovaje, da kavi v Krems in da je bolan. Na savski postaji je prosil, naj se ga „na vero“ pošlje na Dunaj, kjer misli po prihodu poravnati pristojbino, ker hoditi ne more, češ, vozim se rad celo v „pasjem vozu“, ali v kakej „lowry“. Sveda se ni moglo ugoditi njegovi želji. Mož jo je torej krenil dalje, spotoma najbrže zašel na kako strmino, ter zvrnil se v global. Mrtveca so prepe-ljali v Št. Lambertsko mrtvašnico.

— **(Z Dolenjskega)** se nam piše 28. junija: Pravijo, da je leto po kakem večjem potresu dobra letina. Res je na Dolenjskem tako kazalo. Žito, katerega ni lani nič bilo, prezimilo je kakor mogoče dobro in raslo je lepo; detelja je precej dobro zrasla in tudi krme bi bilo precej, dasi je solnca manjkalo, ki bi bilo spodnjo rast trave pospešilo. Ali to grdo deževno vreme v kresnem tednu! Pokositi se mora trava v tem tednu, ker spravljati je potem ježmen in drugo žito, bliža se ajdova setev in skrbeti je, da ima otava prostora rasti. Reče se lahko, da je bilo v okrajih: Novo mesto, Kostanjevica, Mokronog, Krško, do 30 tisoč stotov krme v pretečenem tednu pokošene in dva, tri dni na dežju. Spravila se je v nedeljo in na Petrovo, ali zgubila je dosti redilne moči in spravljenje je bilo dražje. Pa tudi toča, ta ljubeznjiva neprijateljica Dolenjske, se je tu in tam grdo obnesla. Toča še v vreči zavezana ni dobra, pravijo, ali ob Primosteku na Belokranjskem, ob Poljubnem v novomeškem okraju je grdo delala. In vinska trta je zdaj v cvetju! Letos kaže jako lepo po naših vinogradih, a če se vreme ne izpremea, bo slabo odvetelo. Svinjski kontumac imamo zdaj tudi na Dolenjskem. Kdo je prej kaj porajtal za prešičje semeje! Zlaj se n. pr. v Novem mestu, ko je ob tržnih dnevih trg prazen, ko se lahko ljudje seštejejo, ki pridejo v mesto, zdaj se vidi, kaj je svinjska reja in ta trgovina za Dolenjsko.

— **(V morskem kopališču v Gradežu.)** kamor pošiljata kranjska dežela in ljubljansko mesto vsako leto več škrofuloznih otrok, konča tekom prihodnjih daj sezona in dotično število otrok se vrne domov. Ta zavod se bode do prihodnje pomladi za jeden oddelek razširil.

— **(„Slovensko pevsko društvo“ v Trstu)** priredi v nedeljo 5. julija na vrtu „Al Mondo nuovo“ z blagohotnim sodelovanjem tržaških in škedenjskih tamburašev veselico z jako raznovrstnim in zanimivim vzporedom. Pri veselici bo svirala veteranska godba pod vodstvom gospoda Majcena. Začetek ob 7. uri pop. Ustopnina za osebo 20 novč.

— **(Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju)** priredi v soboto dne 4. julija svoj IV. redni občni zbor. Lokal: Kastaerjeva restavracija „Zum Magistrat“ I. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski gosti dobro došli!

* **(Francoska svetovna razstava.)** Dunajska vlada se je odločila za to, da se Avstrija udeleži oficijelno svetovne razstave, katera bode v Parizu za l. 1900.

* (Zadnje zavetišče — ječa) Dunajsko sodišče je obsodilo na štiri leta težke ječe nekoga Jožefa Heliwieserja in sicer radi žaljenja Velečanstva. Heliwieser je berač; svoj čas je v neki tovarni ponesrečil in morali so mu amputirati obe nogi, grbašt je in na jedno oko slep. Ker nima na Dunaji domovinske pravice, ga vselej, kadar ga zasačijo, spravijo po odgonu v domovinsko občino, daleč na Gorenjem Avstrijskem. Tam se godi močno slabše kakor psu, vsled česar se vselej vrne na Dunaj. Siromak živi kakor plaha zver. Kadar ga primejo, stori nalašč žaljenje Velečanstva, da pride v zapor kar za dlje časa in sedaj je dobil kar štiri leta. Da bi se temu siromaku zagotovilo vsaj življenje, na to nihče ne misli!

* (Ujet zavdajalec svojih žen) Dunajska policija je aretovala človeka, kateri je dve svoji ženi zastrupil. Janez Schmalegger, rodem z Gorenjega Štajerskega, se je po smrti svoje prve žene, katero je najbrž tudi zastrupil, dasi on to še taji, oženil z nekim dekletom, s katerim je imel intimno znanje še, ko je prva žena živela. Po poroki se je z drugo ženo, nekaj mesecev po smrti prve žene, Schmalegger preselil na Dunaj in vzel s sobo polsestro svoje žene. Kmalu je imel tudi s to intimno znanje. Žena je svojo polsestro odpravila iz hiše, vsled česar je Schmalegger sklenil, jo usmrtiti. O binkošti je Schmalegger primešal neki jedi nekoliko arzenika. Žena in oba otroka so jedli to jed, groznemu človeku se niti lastna otroka nista smilila. Ker je bilo arzenika premalo, so vsi trije oboleli, a ozdraveli. Ker se to pot umor ni posrečil, je Schmalegger poskušal bolni svoji ženi deti arzenika v zdravilo in v vodo. Končno se mu je grozni namen posrečil in žena je umrla. S Schmaleggerjem je bil sporazumljen tudi njegov hlapec. Ko sta se nekaj pričakala, je neka ženska slišala njiju pogovor in vse ovdala. Schmalegger, njegova ljubimka in njegov hlapec so se koj izročili sodišču.

* (Za klobukom v — smrt) Dunajski trgovec Makso Neuman se je v nedeljo peljal z lokalnim vlakom v Baden. Neuman je stal pred vratni vagona. Rachel vetrec je odnesel Neumanu klobuk, mož pa je skočil za njim, dasi je vlak hitro vozil, in padel tako nesrečno, da je umrl, še predno so ga prinesli v bolnico.

* (Podjetni fantiči) Blizu Znojma na Moravskem so štirje, ljudsko šolo obiskujoči fantiči stavili med seboj za nekaj krajcarjev, da dva od njiju ustavita — železniški vlak. Ko se je približal vlak, je eden fantov skočil na rels, sedel nanj in se krepko uprl z nogami ob tla, misleč, da s svojim hrbotom ustavi vlak. Na srečo je strojevodja fanta še pravočasno zagledal in ustavil vlak. Fantiči so se na to iz strojevodje še norca delali. Dva sprevoznika sta fanta vlovila in ju izročila postajnačelniku, kateri je dotičnim starišem toplo priporočil izdatno porabo starostavnega zdravlja za vse take muhe in prešernosti, namreč dobre brezovke.

* (Umor in samomor vsled nesrečne ljubezni) Konepist pri finančnem ravnateljstvu v Sopronju dr. Fran Bogdany je imel dlje časa intimno znanstvo s soprogo sopronjskega veleindustrijalca Lenka, znano krasotico, sicer pa jako zapravljivo žensko. Ker je gospa Lenk to ljubavno razmerje pretirala, je dr. Bogdany sklenil, maščevati se. Ko se je gospa Lenk predvčerajšnjim s svojo sestro sprehajala po gozdu in trgala cvetlice, ustrelil jo je zapuščen ljubimec iz zatišja, potem pa ustrelil samega sebe.

* (Drznost budimpeštanskih roparjev. V ponedeljek zvečer je prišla čedno oblečena ženska v stanovanje mestnega zdravnika budimpeštanskega dr. Schwarza in ga je prosila, naj hitro pride k neki nevarno bolni ženski. Zdravnik je takoj šel. Ko je stopil v sobo, kjer naj bi ležala bolnica, zgrabila sta ga dva moča, jeden vojak in jeden civilist, ter mu hotela vzeti uro in listino. Zdravnik se je krepko branil in posrečilo se mu je uteči na ulico, kjer je slučajno dobil redarja, kateri je takoj šel z njim v hišo nazaj in na stopnicah prijel napadalca.

* (Mala revolucija.) V vasi Mehandika pri Lugošu na Ogerskem, so orožniki aretovali nekaj kmetov. Sosedje so hoteli orožnike z vilami in kosami prisiliti, naj izpuste aretovance. Unel se je krvav boj, pri katerem je bilo osem oseb ubitih, 29 pa ranjenih. V vasi se je razglasilo nekako „obsedno stanje“. Politična oblast je v vsaki hiši nastanila po pet vojakov ali orožnikov da skrbé za red in nadzirajo razburjene ljudi. Vas ima 2000 prebivalcev.

* (Štirikraten umor zaradi stare suknje.) Mlinarski hlapec Gabor Tače v Silu pri Peču je bil dolžan židovskemu krčmarju Adlerju nekaj goldinarjev za žganje. Ker je zapustil službo, je Adler zahteval, naj mu mlinar da Tačeto suknjo. Tače je v jezi prišel ponoči v Adlerjevo hišo, ubil krčmarja in dva njegova otroka, ženi pa odsekal glavo.

* (Pogumen kanonik.) Pet razbojnikov je v vasi Bisquino napadlo 70 let starega kanonika Compagna. Zvezali so ga in ga zaprli v neki skedenj, od njegovih sorodnikov pa pisмено zahtevali odkupnine 40.000 frankov. Dotično pismo je moral kanonik sam pisati. Čakaje odgovora je pri kanoniku na straži stoječi brigant zaspal. Kanonik ga je ustrelil, se polastil pušek in tekel skozi vas. Ljudje so ga hoteli prijeti, a starič je kričal: Jaz

sem kanonik Compagno; kdor se mi dotakne, tega ustrelim. Ljudje so se umaknili in kanonik je srečno prišel do orožnikov, kateri so brigante hitro ulovili.

* (Umor v cerkvi.) Angela Parze, lepa 17letna deklica, v Lugoi pri Florenci je bila delavka v ondodni tovarni za slamnike. Ker so jej stariši umrli, živela je pri svojem neozženem bratu, ki je jako pazil na njo. Vzlic temu se je dekle zaljubilo v tovarnarjevega sina. Sin je znal tako uravnati, da je Angela imela popoldne dve uri prosto, in tačas sta se shajala. Tovarnarjev sin je pa odšel na neko trgovinsko potovanje. Ta čas sta si pridno dopisovala in pisma je dobivalo dekle pri neki stari sorodnici, kateri sta vsa stvar zaupala. Ta sorodnica je pa umrla. Ko je brat ravno prišel v stanovanje te sorodnice, da ukrene nekaj zaradi pogreba, pride pismonoša in njemu izroči pismo naslovljeno na njegovo sestro. Oa pismo hitro odpre in je prebere; potem pa teče v cerkev, kjer je bila njega sestra in jo zakolje blizu oltarja, kjer je molila, zaklicavši: Ti nesramnica! Potem se je sam tako zabodel, da nikakor več ne ozdravi. Empolski škof je pa potem prišel cerkev znova blagosloviti.

* (Napadalec deklet.) V Berlinu se je nekaj dnij sem primerilo več jako čudnih napadov. Doslej nezasačen človek se priplazi skrivaj k dekletom, starim 9 ali 10 let, zabode jedno iz njih z nožem v zadnjo plat in zbeži. Doslej je na ta način ranil pet deklic. Vsa prizadevanja policije priti na sled temu brez dvoma blaznemu človeku so bila doslej zaman.

* (Ženska revolucija.) Delavke v tabačni tovarni v Madridu so v soboto uprizorile veliko demonstracijo. Vodstvo tabačne tovarne je vsled pomankanja dela in ker je izostal tabak, kateri se je sicer dobival z otoka Kube, sklenilo odpustiti četrtno delavk. Vsled tega so se delavke zbrale pred tovarno in jele demonstrirati, potem pa šle pred parlament, kjer so s kamni hotele v kozji rog ugnati narodne zastopnike. Redarji so poskusili najprej iz lepa razgati razjarjene ženske, a delavke so jih z nohti in s kamni tako obdelovale, da so morali redarji seči po orožji. Unel se je dosti dolg in ljut boj. Jedna delavka je bila tako nevarno ranjena, da je kmalu potem umrla, več drugih pa lahko ranjenih.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Ljubljanskega Zvona“ 7. zvezek pri naša nastopno vsebino: 1.) Trošan: Dve noči, romanca; 2.) Mihael Mahajlov: Na otčevem grobu. 3.) Bogdan Venéd: Ribič, beneška narodna balada. 4.) Fran Govekar: V krvi. (Dalje); 5.) Milenko: Tja na križec; 6.) Vladimir Levce: Uperi gorejskih kmetov v 17. in 18. stoletju; 7.) I. N. Resman: Vrabci; 8.) Pavlina Pajkova: Dušne borbe. (Dalje); 9.) Simon Šubic: Kameneni dež. (Dalje); 10.) Fr. Dolinčan: Srečavanja I. Evelina. (Dalje); 11.) Fridolin Kavčič: Znameniti Slovenci; 12.) Mihael Mahajlov: V katedrali; 13.) Aleksander Orel: Hrast. (Dalje in konec); 14.) V. H.—z: Umetniško potovanje po Italiji; 15.) Marica: Slike in sličice iz življenja II.; 16.) Listek: † Anton Nedved. — Prošnja. — Občni zbor „Matica Slovenske“. — Še nekaj pojasnila. — Slovanska knjižnica. — Dela pesnika Josipa Pagliaruzzi (Krilana). — Narodna vzgoja. — V izjasnenje in utrjenje. — Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov. — Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. — Praktische Philosophie. — Br. Benjamina Ipavca nove skladba: Nezakonska mati. — Najnovejšo kiparsko delo Alojzija Gangla. — Iz naroda i o narodu. — Brizinski spomeniki.

— „Učiteljski tovariš“ ima v št. 13. naslednjo vsebino: E. Gangl: Anton Nedved; „Nizka duša“: Povišanje po službenih letih in tajna kvalifikacija; Fr. Orožen: Ustavoznanstvo; J. Ravnikar: Martin in Jera; Drd. Iv. Borštnik: K šolski higijeni; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Planinski vestnik“ ima v št. 6 naslednjo vsebino: J. M.: Skozi Luknjo in Trento v Bolc; L. Wölfling: O plezanju po visokih gorah; A. G.: Javornik; J. H. Np.: Izlet „Planinskih piparjev“ čez Janče-Prežganj Obovno v Št. Vid pri Zatičini; Društvene vesti.

Brzojavke.

Dunaj 2. julija. Profesor novomeške gimnazije Ivan Fon je premeščen na nižjo gimnazijo v Celju, profesor novomeške gimnazije Matevž Suhač pa na višjo gimnazijo v Celju. Začasni učitelj veronauka na gimnaziji v Kranju dr. Franc Perne je imenovan stalnim učiteljem na istem zavodu, suplent na veliki gimnaziji v Ljubljani Ivan Vidmar pa profesorjem na gimnaziji v Novem mestu.

Dunaj 2. julija. Dne 13. t. m. se začno iz nova posvetovanja mej avstrijsko in ogersko vlado glede pogodbe z Ogersko. Ogerska vlada je baje že privolila, da se zvišajo konsumni

davki. Carinska pogodba se dne 31. decembra ne odpove. Načrt novi pogodbi se predloži parlamentoma, če ne ves, pa vsaj nekateri deli. Oficijozni povdarjajo, da želi krona, naj se obnovi pogodba z Ogersko še pred novimi državnozborskimi volitvami.

Dunaj 2. julija. Cesar je dovolil, da se v proslavo petdesetletnice njegovega vladanja postavi nadvojvodi Albrehtu spomenik.

Sofija 2. julija. Oficijozni listi javljajo, da prideta sredi meseca septembra črnogorski knez in srbski kralj sem kot gosta kneza Ferdinanda.

Berolin 2. julija. Drž. zbor je z veliko večino vzprejel novi občni državljanski zakon.

London 2. julija. „Daily News“ javljajo, da je v Bukollesu blizu Kaneje nastala te dni krvava bitka mej kristijani in turškimi vojaki. Vojaki so bili pobiti. Kristijani so jim odvzeli več topov.

Narodno-gospodarske stvari.

— Bilanca kmetске posojilnice ljubljanske okolice v Ljubljani) z dne 30. junijom 1896. Aktiva: Posojila 348.764 gld. Denarji naloženi pri denarnih zavodih 78.709 gld. 23 kr. Zaostale obresti 6003 gld. 59 kr. Prehodnih zneskov 94 gld. 63 kr. Inventarja 423 gld. 98 kr. Gotovine v blagajini 7030 gld. 71 kr. Pasiva: Glavni deleži 10.000 gld., opravični deleži 1230 gld. Rezervni zaklad 15.581 gld. 20 kr. Hranilne vloge 398.182 gld. 46 kr. Naprej plačane obresti 1899 gld. 06 kr. Neizplačane dividende 72 gld. Hranilnih vlog prejela je 169.128 gld. 71 kr., izplačala obresti 168.659 gld. 13 kr., izplačala obresti 726 gld. 30 kr. Posojil 37.437 gld. izplačala 51.997 gld. obresti teh 7911 gld. 23 kr. Danarjev naloženih prejela 131.686 gld. 55 kr., naložila 131.404 gld. 28 kr. Prometa 712.323 gld. 48 kr. Upravno premoženje 434.199 gld. 45 kr.

— Državne železnice. K januarjski izdaji 1896. leta generalnega tovarnega tarifa c. kr. avstrijskih državnih železnic se uvede z dnem 1. julijem 1896. dodatek VI. — Dosedanje ime postaje Trient-Tezze (Valsuganska železnica) se je s 1. julijem 1896. preimenovalo v „Villagnedo-Strigno“.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ivana Malina v Ljubljani premičnine: Pohiše in vinska zaloga, cenjene 266 gld. 84 kr. in 133 gld., dne 6. in 20. julija v Ljubljani.

Franc Modica zemljišče v Metuljah cenjeno 1717 gld. in Ndl. Janeza, Marije in Marjete Zakrajšek in Matije Zakrajška, vsi v Topolu in Johane Košir iz Ljubljane zemljišče v Topolu, oboje dne 6. julija in 5. avgusta v Ložu.

Franceta Slovše, oziroma v njega zapuščino spadajoče posestvo v Ljubljani, cenjeno 8141 gld. dne 6. julija in 10. avgusta v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. junija: Neža Požaršek, kajžarica, 50 let, Hlovca št. 54, trebušna vodenica.

Dne 1. julija: Miha Jeršin, posestnikov sin, 2 leti Hlovca št. 25, prisad.

V hiralnici:

Dne 30. junija: Jožef Mlakar, hlapec, 60 let, otrpenje hrbtne mozga.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
1.	9. zvečer	734.7	11.4	moč. sev.	nevihta	
2.	7. zjutraj	735.8	10.8	sr. svzh.	skoro obl.	38.6
"	2. popol.	735.2	16.7	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 14.3°, za 4.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	55	"
Avstrijska zlata renta	122	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	15	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	60	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	960	"	—	"
Kreditne delnice	350	"	75	"
London vista	119	"	85	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	75	"
20 mark	11	"	74	"
20 frankov	9	"	51	"
Italijanski bankovci	44	"	50	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 1. julija 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	145	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	190	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	60	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 100 gld.	22	"	50	"
Akoje anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	26	"

Zahvala.

Podpisano županstvo si šteje v dolžnost, izreči naj-srčnejšo zahvalo vsem, kateri so pri požaru dne 28. t. m. v Spodnjih Železnikih žrtvovali svoje moči, da se je mogel ogenj pravočasno omejiti na goreča objekta, osobito se za-hvaljuje prečastitemu g. kanoniku J. Sušniku, ki je naj-spretnije vodil gašenje in se istega najkrepkeje sam ude-ležil. dalje častitim gasilcem iz Selc, ki so v neumovno kratkem času dospeli z brizgalnico na mesto, kakor tudi mnogim občanom, ki so neumorno delovali tako pri gaše-nju, kakor pri spravljanju premočnin.

Županstvo v Železnikih
dne 30. junija 1896.

(2625)

Luka Košmelj, župan.

Dijaki

iz boljših rodov in se vzprejmo za prihodnje šol-sko leto na hrano in stanovanje. Strogo nadzorstvo, tudi je klavir na razpolaganje. — Natančni naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(2618—2)

Učenka

14—15 let stara, iz dobre hiše, vzprejme se takoj v prodajalnico z mešanim blagom pri

Ivanu Stergulcu
v Begunjah pri Cerknici.

(2631—1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva
tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom
in proti utrjenju kože na nogi. Ima ve-
liko prednost, da se samo s čopičem namaže
na bolni del.
1 stekleničica z navodilom, kako se rabi, in s
čopičem vred 40 kr., dvanaestorica 3 gld. 50 kr.
Dobiva se (2560—3)

v lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (1705—149)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Line, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Line, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Line, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 14 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Vrhna tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussega, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensa-festa, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budeje-vice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, In-mosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfesta, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrhna tega ob 10. uri 28 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje.

L. Mikusch
tovarna izdelav
Ljubljana, Mestni trg 15

Preobleke. Popravila.

2114—14

Z darili odlikovana lastna umetniška dela

v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobe po meri pri najcenejši potrebi. (2597—7)

Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi takoj vstopiti v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe naj se pošiljajo pod J. Z. na uprav-ništvo „Slovenskega Naroda“.

(2623—2)

Na prodaj je po jako nizki ceni

malo rabljeno

(2629)

kolo (bicikelj).

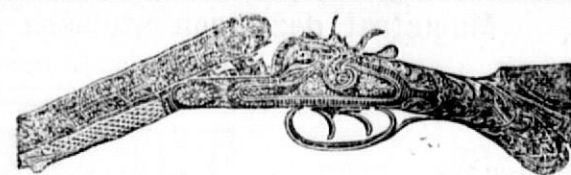
Več se poizvó v gostilni g. Antona Vilfan-a (p. d. „pri Alešu“) na Ježici pri Ljubljani.

Na prodaj:

(2627)

3 vodna kolesa, 2 mlinska kamna
in raznovrstna mlinska oprava.

Povpraša naj se pri J. Špalek-u v Kamniku.

Ljudevit Borovnik

(1832)

(25)

puškar v Borovljah (Förlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovcé in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Prva gorenje-koroška parna pivovarna Ivana Kern-a v Beljaku

priporoča svoja

pri mejnarodnih razstavah na Dunaju 1894. l.
v Berlinu 1896. l. z zlatimi svetinjami in v
Bruslju 1896. l. s častno diplomom k zlati
svetinji odlikovana najfinejša

piva v sodih in steklenicah

v blagohotno odjemo.

(2537—5)

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno
železo za vezi, strešni papir, štorje
za obijanje stropov, samokolnice,
cinkasto in pocinkano ploščevino,
vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(2173—24)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

Št. 16 689.

Razglas.

(2626—2)

Po načrtu zakona o volilni reformi ima v splošnem volilnem razredu vsak samosvoj avstrijski državljani moškega spola, ki je izpolnil 24 leto in od volitve ni izključen, pravico voliti v oni občini, v kateri vsaj 6 mesecev pred razpisom volitve prebiva.

Da pa bo mogoče sestaviti kolikor mogoče popolu imenik vseh opravičenih volilcev, pozivljajo se vsi oni, ki menijo, da imajo po zgoraj navedenih določilih v Ljubljani volilno pravico, da se v teku 8 dni, to je vstevši do 7. julija letos, v navadnih uradnih urah oglašé v mestni dvorani in dokažejo svojo volilno pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 28. junija 1896.

Št. 19.035.

Razglas.

(2614—2)

Podpisani magistrat opozarja na ukaz z dne 22. decembra 1852. l., št. 5662, oziroma z dne 12. maja 1891. l., št. 9280, in znova določa, da se je strogo ravnati po njem.

Ukaz slóve:

Prepovedano je:

1) nesnago kakoršnokoli na ulice, trge in v kote iztresati, izlivati ali napoljavati;

2) perilo, krzna in kože obešati na ulicah in mestnih trgih, posebno na držaje ob bregu Ljubljane.

Nadalje je prepovedano, na javni cesti, na vratih, oknih in balkonih proti javni cesti ali proti javnim nasadom prezračevati in stepati posteljno opravo, žimnice, preproge, čunje i. t. d.

Prestopek teh prepovedi kaznuje se po § 7. ces. naredbe z dne 20. aprila 1854 l., št. 96 drž. zak., z globo od 1 do 100 gld. ali z zaporom od 6 ur do 14 dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 17. junija 1896.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskan-kožam.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna

1850-25 Meidling-Dunaj.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zaraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfshbergu A. Huth; v Kra-nju K. Savnik; v Rad-gouli C. E. Andrien; v Edriji Josip Wario; v Radovljici A. Robič; v Celju K. Gela; v Čer-nomlju: F. Haika.

Damske bluze

najnovejše fačone
v največji izberi priporoča

Anton Schuster

Ljubljana, Zvezda. (2525-4)

Št. 19.748.

Razglas. (2603-2)

Pri podpisnem magistratu je izpraznjeno službeno mesto

konceptnega pristava

s plačo letnih 1000 gld., aktivitetno priklado letnih 200 gld. in s pravo do dveh petletnic, in pa služba

konceptnega praktikanta

za katero je določen adjutum 600 gld. na leto.

Prosilci za ti dve službeni mesti morajo dokazati, da so zvršili jurišne študije in prebili z dobrim uspehom teoretične državne izpite in pa praktični izpit v političnem uradovanju.

Oni, ki praktičnega izpita še nimajo, namestijo se provizorno in se morajo zavezati, da naredé ta izpit vsaj v teku treh let.

Vrh tega je dokazati starost, potem znanje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in vse druge merodajne razmere prosilčeve.

Prošnje, opremljene z omenjenimi dokazili, vložiti je do dne **31. julija 1896** pri magistratnem vloženem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 23. junija 1896.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, I., Giselastrasse | Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 1, v hiši društva.

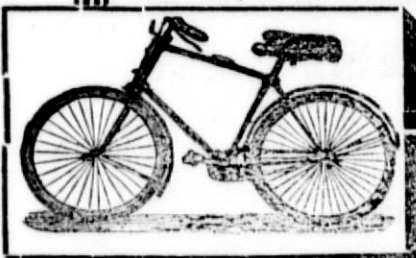
št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1894 kron 138,416,475.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1894 25,319,668.—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 304,342,593.—
Mej letom 1894 je društvo izpostavilo 9233 polic z glavnic 78,736,000.—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obračun predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Gvidonu Zeschko-tu. (1002-12)

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popraviljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečavanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštuje (2332-17)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,
Selenburgove ulice št. 6.

Razumna žena (2556)

ni nikdar zapravljljiva, a ne straši se tudi vinarja, za kateri je dobro blago dražje od slabega.

Razumna žena

n. pr. ne bode nikdar kupila družega mila, nego slovito **Doering-ovo milo** s sovo, ker vé, da z njim ohrani lepoto in svežost polti, da dalje dobi najboljše, kar nudi milna stroka, in navzlic temu vender kupi po ceni.

Cena povsod 30 kr.

V Ljubljani prodajata na debelo: A. Krisper in V. Petrič.
Generalno zastopstvo: A. Molsch, Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Popolna razprodaja
manufakturnega blaga

pri **Fr. Petrič-u** (2569-12)

v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Naznanilo.

Na c. kr. véliki gimnaziji v Ljubljani se vré v poletnem obroku vzprejemni izpiti za vstop v I. razred šolskega leta 1896/97 dné **16. julija**, počenši ob 8. uri zjutraj.

Učenci, ki želé delati ta izpit, naj se spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov oglašé dné **12. julija** mej 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se njim vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvršé z dobrim uspehom.

Vnanji učenci se k vzprejemnim izpitom tudi lahko oglašé **pismeno**, ako pravočasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbine.

Po naredbi veleslavnega deželnega šolskega sveta z deé 28. avgusta 1894. l., šte. 2354, smejo se odslej učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici in ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, v ljubljanski gimnaziji vzprejemati le izj. moma, v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Zaradi tega se opozarjajo stariši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si je po posebni prošnji priskrbé pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dné 29. junija 1896.

(2620-2)

Ravnateljstvo c. kr. vélike gimnazije.

Staroslavno žvepleno kopališče
na Hrvatskem

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzojav

ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 59° C. vroé vrelec, žvepljeno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnitvi in kosteh v členkih, boleznih v zgibih in otrpenju po vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki i. t. d., ženskih boleznih, poltuh in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljnih, anglički boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenja po živem srebru ali svincu i. t. d. Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili i. t. d. i. t. d.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezóna traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdraviliška godba, katero oskrbuje c. in kr. pešpolk **Sergij Aleksandrovič**, veliki knez ruski, št. 101. Plesne zabave, koncerti i. t. d. (2209-11)

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik **dr. A. Loughino**. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto oskrbnitvo kopališča.

Trgovinsko naznanilo.

S tem naznanjamo, da bode prodajo **Thomas-ove fosfatne moke** vseh čeških Thomas-ovih tovarn, katero so do sedaj oskrbovali gospodje **Hoyermann & Co.**, oskrbovala

od 1. julija 1896

izključno tvrdka

fosfatne moke razprodajalni bureau čeških Thomas-ovih tovarn

v Pragi, Marijine ulice 11

in prosimo, da se od tega dne pošiljajo vsa vprašanja, naročbe in pisma, ki se tičejo prodaje Thomas-ove fosfatne moke, imenovanemu bureau-u.

Podpisani fosfatne moke razprodajalni bureau si bode prizadeval, s točno in kulantno odpravo naročil pridobiti zaupanje p. n. poljedelcev in interesentov sploh, oziroma ohraniti, in bode ustrezal vsem željam, kolikor bode mogoče.

V PRAGI, meseca junija 1896.

(2615-3)

Fosfatna tovarna Prodajalni bureau vseh čeških **HOYERMANN & Co.** Thomas-ovih fosfatnih tovarn **BUBENČ.** Praga, Marijine ulice 11.